

ה"ט 3788/09/16 - דבורה דמארי, ד"ר רחל פרץ נגד אלי טביב, יהודית טביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 3788-09-16 דמארי ואח' נ' טביב ואח'

בפני מבקשות	כבוד השופט עמית יריב
נגד משיבים	
1. דבורה דמארי	
2. ד"ר רחל פרץ	
1. אלי טביב	
2. יהודית טביב	

החלטה

1. התיק נותב לטיפול בהחלטת כב' השופטת ברקוביץ'. נראה שלא בכדי נמנעו המבקשות מצירוף פרטי ההליכים הקודמים שהתקיימו בין ובין המשיבים.

2. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי למסקנה כי מתקיימות הנסיבות החריגות המתירות, בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**") לדחות בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת גם מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים, ועל כן, ומהטעמים שיפורטו להלן, הבקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת נדחית.

3. בקשה זו היא חוליה נוספת בשרשרת של בקשות לצווי מניעת הטרדה מאיימת שמגישות המבקשות נגד המשיבים, שכניהם לבניין ברמת-גן.

4. במסגרת ההליך שהתנהל בתיק ה"ט 22618-05-15, ניתן צו הדדי בהסכמה שתוקפו עד 17.11.2015 (כב' השופט טל חבקין, להלן: "**הצו הראשון**"). עם פקיעת הצו, הוגשה בקשה נוספת, בתיק ה"ט 38985-11-15, אשר גם בה התקיים דיון, וניתן - בשנית - צו הדדי בהסכמה (כב' השופט טל חבקין, להלן: "**הצו השני**"). בסמוך לפקיעת הצו השני הוגשה בקשה להארכתו, ובדיון שהתקיים לפניי ביום 1.6.2016, נדחתה הבקשה. בהחלטתי מיום 2.6.2016 כתבתי כך:

"בין הצדדים יש מחלוקת שכנים על שימוש בחלקים מן הבניין שבו הם מתגוררים. מדובר במחלוקת אזרחית, אשר נדונה כבר לפני כב' המפקחת על רישום מקרקעין. טענות נוספות שהעלו המבקשות, בדבר שימוש לא חוקי במים וכיו"ב התבררו אף הם, ומכל מקום - עניין בהליך לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת.

חזקה על המבקשות, שהציגו את הראיות הטובות ביותר שבידן. עם זאת, עיון בסרטונים מלמד, כי הטענות על הפעלת אלימות או השמעת איומים - אין בהן כל ממש. בסרטונים נראה המשיב מזיז את מתקני הכביסה של המבקשות ממקום למקום, ככל הנראה - על מנת להציב בתוך השטח השייך למבקשות עצמן. כך עושה המשיב גם ביחס לכיסא. אין בסרטונים ולו רמז לאיומים (גם בפס הקול של הסרטונים), ואין כל אלימות - לא מפורשת ולא משתמעת - כלפי המבקשות או מי מהן.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל תשתית עובדתית שתצדיק - ולו בדוחק - הארכת הצו. אני סבור שאילו הסכימו הצדדים על הארכת הצו באופן הדדי - היה בכך כדי לשפר את איכות חייהם, אך משלא עשו כן - ומשלא מצאתי תשתית עובדתית למתן הצו - הבקשה להארכת הצו נדחית."

5. כעת הגישו המבקשות את בקשתן מחדש, תוך שהן מעלימות מבית המשפט את פרטיהן של הבקשות הקודמות. בתצהיר התומך בבקשה, הכתוב באופן לקוני וסתמי, מציינות המבקשות כי הן נתונות "לאיומים והטרדות" חוזרים ונשנים, אולם לא הובא כל פירוט באשר למהות אותם "איומים והטרדות", ונראה שלא בכדי. הדוגמה הקונקרטית היחידה שהובאה היא טענה סתמית לפגיעה בצינור הביוב, אולם לא הובאה כל ראיה של ממש המלמדת על עצם קיומה של חבלה כאמור במערכת הביוב, לא כל שכן על אינדיקציה שהיא מעבר להשערה גרידא של המבקשות בדבר חלקם הנטען של המשיבים.

6. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ע' כפכפי מבית משפט השלום באשקלון בתיק ה"ט 42894-06-16:

"אין לתת כדבר שבשגרה צווים למניעת הטרדה מאיימת בסכסוכי שכנים סביב אופי השימוש בבית המשותף. למסקנה זו מספר טעמים, ראשית ההשלכות החמורות של מתן צו שיפוטי אשר הפרתו מהווה עבירה של הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287 לחוק העונשין. [...] מתן צו בנסיבות אלו יכול להוות כלי לשימוש לרעה בהליך הפלילי לצורך פתרון סכסוך אזרחי."

7. דברים אלה מקובלים עליי במלואם.

8. אני סבור, שכאשר מתברר כי בעל דין מגיש תכופות בקשות לצו מניעת הטרדה מאיימת נגד פלוני, וכאשר בית המשפט מגלה כי הבקשות אינן מגלות עילה, אזי יש מקום לעשות שימוש בסמכות המוקנית לבית המשפט בסעיף 9 לחוק, ולדחות את הבקשה ללא צורך להטריח את המשיבים לדיון.

בדרך זו, יכול בית המשפט (ולטעמי - אף חייב, במקרים המתאימים) למנוע מצב שבו הגשת בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת תהפוך, בעצמה, למעין הטרדה מאיימת, שכן יש לזכור: הגשת בקשה וקביעת דיון בה מטרידים את המשיבים מסדר יומם הקבוע, מחייבים היוועצות ביועץ משפטי ומהווים הטרדה רבת, בוודאי כאשר בקשה מוגשת זו הפעם הרביעית (!) בתוך פחות משנתיים.

אכן, לעתים ניתן לפתור את המטרד באמצעות חיוב בהוצאות, אולם חיוב בהוצאות עלול לשלוח את המשיבים, אשר כבר הוטרדו בהליך סרק נגדם, להליכי גבייה מתישים, מקום שבו בית המשפט יכול היה לעשות שימוש בסמכותו, ולסרב לתת יד להפיכתו למכשיר בידי שכנים להשגת "הישגים" טקטיים בסכסוכי שכנים.

9. מכל הטעמים שלעיל, ומכוח סמכותי לפי סעיף 9 לחוק, הבקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת נדחית.

משלא התבקשה תשובה - אינני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.